

Warszawa, dnia 26 lutego 2018 r.

POSTANOWIENIE
o umorzeniu śledztwa

Piotr Woźniak – prokurator Prokuratury Okręgowej Warszawa – Praga w Warszawie
po zapoznaniu się z aktami śledztwa o sygn. PO I Ds. 45.2018 przeciwko M. M.
i innym o czyny z art 56 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i inne
działając na podstawie **art. 62a ustawy z dn. 29.07.2005 o przeciwdziałaniu narkomanii**

postanowił

umorzyć śledztwo przeciwko:

1. M. M. podejrzanemu o to, że:

w bliżej nieustalonych dniach w okresie od 2014 do września 2016 roku – jednak nie później niż do dnia 20 września 2016 roku w W. posiadał, wbrew przepisom Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, znaczne ilości środka odurzającego w postaci łącznie nie mniejszej niż 165 gram marihuany, które to narkotyki w jednorazowych partiach 3,3 gram nabywał od D. W. tj. o czyn z art. 62 ust. 2 Ustawy z dn. 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii – na podstawie art. 62a ustawy z dn. 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii – wobec stwierdzenia, że przedmiotem czynu są środki odurzające w ilości nieznacznej, przeznaczone na własny użytek, a orzeczenie wobec sprawcy kary byłoby niecelowe ze względów na okoliczności popełnienia czynu

2. P. W. podejrzanemu o to, że:

w bliżej nieustalonych dniach w okresie od 2014 do września 2016 roku – jednak nie później niż do dnia 20 września 2016 roku w W. posiadał, wbrew przepisom Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, środek odurzający w postaci łącznie 50 gram marihuany, które to narkotyki w jednorazowych partiach 3,3 gram nabywał od D. W. tj. o czyn z art. 62 ust. 1 Ustawy z dn. 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii – na podstawie art. 62a ustawy z dn. 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii – wobec stwierdzenia, że przedmiotem czynu są środki odurzające w ilości nieznacznej, przeznaczone na własny użytek, a orzeczenie wobec sprawcy kary byłoby niecelowe ze względów na okoliczności popełnienia czynu

3. P: S: podejrzanemu o to, że:

w bliżej nieustalonych dniach w okresie od października 2014 do sierpnia 2016 roku w W: posiadał, wbrew przepisom Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, znaczne ilości środka odurzającego w postaci łącznie 132 gram marihuany, które to narkotyki w jednorazowych partiach 3,3 gram nabywał od D: W: tj. o czyn z art. 62 ust. 2 Ustawy z dn. 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii – na podstawie art. 62a ustawy z dn. 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii – wobec stwierdzenia, że przedmiotem czynu są środki odurzające w ilości nieznaczej, przeznaczone na własny użytek, a orzeczenie wobec sprawcy kary byłoby niecelowe ze względów na okoliczności popełnienia czynu

4. M: K: podejrzanemu o to, że:

w bliżej nieustalonych dniach w okresie od 2015 do września 2016 roku – jednak nie później niż do dnia 20 września 2016 roku w W: posiadał, wbrew przepisom Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, znaczne ilości środka odurzającego w postaci łącznie 132 gram marihuany, które to narkotyki w jednorazowych partiach 3,3 gram nabywał od D: W: tj. o czyn z art. 62 ust. 2 Ustawy z dn. 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii – na podstawie art. 62a ustawy z dn. 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii – wobec stwierdzenia, że przedmiotem czynu są środki odurzające w ilości nieznaczej, przeznaczone na własny użytek, a orzeczenie wobec sprawcy kary byłoby niecelowe ze względów na okoliczności popełnienia czynu

5. A: P: podejrzanemu o to, że:

w bliżej nieustalonych dniach w okresie od 2015 do czerwca 2016 roku w W: posiadał, wbrew przepisom Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, środek odurzający w postaci łącznie 40 gram marihuany, które to narkotyki w jednorazowych partiach 3,3 gram nabywał od D: W: tj. o czyn z art. 62 ust. 1 Ustawy z dn. 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii – na podstawie art. 62a ustawy z dn. 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii – wobec stwierdzenia, że przedmiotem czynu są środki odurzające w ilości nieznaczej, przeznaczone na własny użytek, a orzeczenie wobec sprawcy kary byłoby niecelowe ze względów na okoliczności popełnienia czynu

6. M: Śl : podejrzanemu o to, że:

w bliżej nieustalonym okresie jednak nie wcześniej niż w 2011 roku do 2015 roku posiadał, wbrew przepisom Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, środek odurzający w postaci łącznie 13 gram marihuany, które to narkotyki w jednorazowych partiach 3,3 gram nabywał od D: i W: tj. o czyn z art. 62 ust. 1 Ustawy z dn. 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii – na podstawie art. 62a ustawy z dn. 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii – wobec stwierdzenia, że przedmiotem czynu są środki odurzające w ilości nieznaczej, przeznaczone na własny użytek, a orzeczenie wobec sprawcy kary byłoby niecelowe ze względów na okoliczności popełnienia czynu

7. M: S2 : podejrzanemu o to, że:

w bliżej nieustalonych dniach w okresie od 2011 do czerwca 2016 roku w W: posiadał, wbrew przepisom Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, środek odurzający w postaci łącznie nie mniejszej niż 66 gram marihuany, które to narkotyki w jednorazowych partiach 3,3 gram nabywał od D W: tj. o czyn z art. 62 ust. 1 Ustawy z dn. 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii – na podstawie art. 62a ustawy z dn. 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii – wobec stwierdzenia, że przedmiotem czynu są środki odurzające w ilości nieznaczej, przeznaczone na własny użytek, a orzeczenie wobec sprawcy kary byłoby niecelowe ze względów na okoliczności popełnienia czynu

UZASADNIENIE

Prokuratura Okręgowa Warszawa – Praga w Warszawie nadzoruje śledztwo o sygn. PO I Ds. 260.2016 przeciwko J. P. o czyn z art 56 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz w sprawie posiadania przez zidentyfikowane i niezidentyfikowane osoby, w bliżej nieustalonych dniach w okresie od około września 2011 r. do września 2016 r. wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, środka odurzającego w postaci marihuany tj. o przestępstwo z art. 62 ust. 1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Śledztwo zostało wszczęte postanowieniem z dn. 14 grudnia 2016 roku i powierzone do prowadzenia Wydziałowi do Zwalczania Zorganizowanej Przestępczości Narkotykowej Zarządu w Warszawie Centralnego Biura Śledczego Policji.

Mając na uwadze, iż wobec podejrzanych wskazanych w sentencji postanowienia zebrano materiał dowodowy pozwalający na wydanie decyzji merytorycznej, wyłączono ze

sprawy PO I Ds. 260.2016 stosowne materiały do odrębnego postępowania, które zarejestrowano w tut. Prokuraturze pod sygn. akt PO I Ds. 45.2018.

D: W : przesłuchany w charakterze świadka w przedmiotowym postępowaniu zrelacjonował m.in. okoliczności sprzedaży przez siebie marihuany jej użytkownikom, w tym również w trakcie eksperymentów procesowych wskazał miejsca, gdzie dochodziło do zbywania przez niego narkotyku.

Jak wynika z opisu D: W do sprzedaży narkotyku dochodziło na terenie całej Warszawy. Świadek szczegółowo określił jak wyglądało nabywanie od niego środka odurzającego jakim jest marihuana. D: W sprzedawał przy jednej transakcji swojemu nabywcy zwykle jeden „pakiet”, który wynosił 3,3 gram marihuany.

W toku postępowania przygotowawczego zostały zabezpieczone telefony komórkowe należące do D: W. W trakcie dalszych czynności śledztwa świadek wskazał, który z zatrzymanych telefonów zawiera numery nabywców marihuany, jednocześnie określając którym osobom zbywał narkotyk i w jakich ilościach. W wyniku oględzin zabezpieczonej rzeczy skierowano do operatorów sieci komórkowych zapytania o dane osobowe jak i teleadresowe tych użytkowników numerów telefonów, którzy zostali wskazani przez świadka. Odpowiedzi operatorów nie dały możliwości określenia wszystkich użytkowników numerów telefonów wskazanych przez D: i W.

D: W : w wyniku okazań tablic poglądowych z wizerunkami osób rozpoznał w nich część swoich klientów.

Tak zebrany w sprawie materiał dowodowy w wysokim stopniu uprawdopodobnił podejrzenie popełnienia przez M: M, P, W, P, Sz, M: K, A: P, M: i Ś, oraz M S przestępstwa posiadania wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii środka odurzającego w postaci marihuany. Wymienieni, przesłuchani w sprawie w charakterze

podejrzanych, przyznali się do zarzucanego im czynu jednocześnie wyjaśniając, iż zakupiony narkotyk był jedynie przez nich spożywany, w krótkim czasie od jego nabycia. Nadto wyjaśnili, iż każdorazowo nabywana marihuana była przeznaczona wyłącznie na ich własny użytek.

Do wypełnienia znamion przestępstwa z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii dochodzi, gdy posiadanie środka odurzającego następuje w ilości pozwalającej na choćby jednorazowe użycie danej substancji, w dawce dla niej charakterystycznej, zdolnej wywołać u człowieka inny niż medyczny skutek. Dla penalizacji posiadania środka odurzającego lub substancji psychotropowej znaczenie ma ilość narkotyku pozwalająca na choćby jednorazowe użycie w dawce przyjętej za typową dla danego środka czy substancji. Dla określenia tejże karalności, odmiennie niż ma to w przypadku wskazanym w art. 62a ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, nie ma natomiast znaczenia cel posiadania środka oraz okres dysponowania nim.

Zastosowanie instytucji przewidzianej w przepisie art. 62a ustawy wymaga wypełnienia łącznie trzech wskazanych w jego treści przesłanek tj. posiadanie przez sprawcę nieznacznej ilości środka odurzającego lub substancji psychotropowej, posiadanie ich na własny użytek oraz niecelowość orzeczonej kary z uwagi na okoliczność popełnienia czynu oraz stopień społecznej szkodliwości.

Wielkość występujących najczęściej w obrocie porcji marihuany – bardzo często o wadze 1 gram – nie sposób utożsamić z minimalną dawką środka wystarczającą do jego użycia w celu osiągnięcia choćby potencjalnego efektu odurzenia. Biorąc pod uwagę, potrzeby osoby uzależnionej, jeden „pakiet” – tj. ilość 3,3 grama marihuany – sprzedawany przez D: W: jest ilością niewielką, odpowiadającą doraźnym potrzebą uzależnionego tzn. odczuwanemu współcześnie głodowi narkotycznemu – tj. jedna, dwie porcje. Jednocześnie nie można zapominać o długim okresie, w którym to dochodziło do kupna – sprzedaży narkotyku między D: W: a nabywcą.

Nadmienić należy, iż posiadanie jednorazowo narkotyku w ilości 3,3 grama może sugerować, że była to „działka” mająca zaspokoić jedynie potrzebę jednej osoby uzależnionej, co za tym idzie dane zachowanie wypełniało przesłanki czynu określonego w art. 62a ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, mimo iż łączna ilość wskazuje na posiadanie większej niż na własny użytek ilości marihuany.

Podkreślenia wymaga, że co prawda zarzuty przedstawione wskazanym podejrzanym zakwalifikowano, jako czyny z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, to również

uprawnionym byłoby uznanie, że popełnili oni odrębne czyny każdorazowo posiadając nieznaczące ilości narkotyku na własny użytek w rozumieniu art. 62 ust. 3 cyt. Ustawy, albowiem nie posiadali oni całej wskazanej w zarzutach łącznej ilości marihuany jednorazowo i w sposób ciągły wskazany czasem popełnienia przestępstwa.

Konkludując stwierdzić należy, że zgromadzony w śledztwie materiał dowodowy uprawnia do przyjęcia, że przedmiotem czynów osób nabywających od D: W: był środek odurzający w ilości nieznaczącej i przeznaczony na własny użytek. Co za tym idzie orzeczenie wobec sprawców kary byłoby niecelowe ze względów na okoliczności popełnienia czynów. Całokształt tych, elementów zgodnie z art. 62a ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, uzasadnia umorzenie postępowania przygotowawczego we wskazanym w sentencji postanowienia zakresie.

PROKURATOR
Wojniak

Pouczenie:

1. Na powyższe postanowienie przysługuje zażalenie do sądu właściwego do rozpoznania sprawy (art. 306 § 1 kpk, oraz 465 § 2 kpk):
 - osobie wymienionej w art. 305 § 4 kpk, jeżeli wskutek przestępstwa doszło do naruszenia jej praw.Sąd może utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie lub uchylić je i przekazać sprawę prokuratorowi celem wyjaśnienia wskazanych okoliczności bądź przeprowadzenia wskazanych czynności (art. 330 § 1 kpk). Jeżeli prokurator nadal nie znajdzie podstaw do wniesienia aktu oskarżenia wyda ponownie postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa lub o jego umorzeniu. Pokrzywdzony, który wykorzystał uprawnienia przewidziane w art. 306 § 1 kpk (tj. prawo do złożenia zażalenia, które zostało uwzględnione przez sąd) może w takim przypadku wnieść akt oskarżenia do sądu w terminie miesiąca od daty doręczenia zawiadomienia o postanowieniu (art. 330 § 2 kpk, art. 55 § 1 kpk). Akt oskarżenia powinien spełniać wymogi określone w art. 55 § 1 i 2 kpk. Inny pokrzywdzony tym samym czynem może aż do rozpoczęcia przewodu sądowego na rozprawie głównej przyłączyć się do postępowania (art. 55 § 3 kpk).
2. Uprawnionym do złożenia zażalenia, o którym mowa w art. 306 § 1 kpk, przysługuje prawo przejrzenia akt sprawy (art. 306 § 1b kpk).
3. W sprawach z oskarżenia prywatnego zażalenie na postanowienie prokuratora o odmowie wszczęcia postępowania przygotowawczego rozpoznaje prokurator nadrzędny, jeżeli postanowienie zapadło z uwagi na brak interesu społecznego w ściganiu z urzędu sprawcy (art. 465 § 2a kpk).
4. Zażalenie na powyższe postanowienie wnosi się za pośrednictwem prokuratora, który wydał postanowienie. Termin do wniesienia zażalenia wynosi 7 dni od daty doręczenia odpisu postanowienia i jest zawity. Zażalenie wniesione po upływie tego terminu jest bezskuteczne (art. 122 § 1 i 2 i art. 460 kpk).

Zarządzenie:

- na podstawie art. 100 § 4 i 5 kpk, art. 106 kpk oraz art. 305 § 4 kpk o treści postanowienia powiadomić:
- podejrzany – jak w SIP
- obrońca – jak w SIP

PROKURATOR
Wojniak